

גליון מספר 61

ילדי הצדיק

בעין העדשה

לראות ניסים! מדברי קדשו של מורינו הרב שליט"א

התפקיד של עם ישראל זה להראות שאין שום טבע, זה התפקיד של עם ישראל! עם ישראל הם העם היחיד שהם למעלה מהטבע ואסור להם לרדת לטבע.

וכל תכלית הבריאה זה רק השירה והנגון, כל תכלית הבריאה, כל תכלית העבודה, כל תכלית השבוע זה להגיע לשבת, והשיא של שבת זה מלנה מלכה, שמנה נהנה העצם לוי שהוא לא נהנה משום דבר גשמי, רק רוצים לאכל כזית, ומנה הוא יכול לרקד ולשיר כל השבוע.

וזה שאמר המדרש על אז ישיר 'פיה פתחה בקכמה ותורת חסד על לשונה', שה' חפה שנה, לא אברהם אמר שירה, לא יצחק אמר שירה, לא יעקב אמר שירה, עד שבני ישראל פתחו ואמרו שירה על הים. אמר הקדוש ברוך הוא: "לאלה הייתי מצפה", רק לאלה. ועם ישראל פתחו את הפתח לכל בעלי השיר עד סוף הדורות, באותה השירה נפתח הפתח לכל הדורות שיוכלו לומר שירה.

כל בעלי השיר יוצאים בשיר, כתוב במסכת שבת: "כל בעלי השיר יוצאים בשיר", שכל הכלבים, החתולים, יש להם כאלה טבעות שקוראים להם שיר, ומתר להם לצאת בשבת. אבל הדרש הוא: שכל בעלי השיר יוצאים בשיר, אדם רוצה לצאת מהצרות שלו הוא רק יוצא על ידי שיר, על ידי שירה.

לימוד אבות ובנים יומי בימי חול המועד פסח 2 - תשפ"ג

תמונות השבוע

דבר המשנה

ילדים צדיקים וחביבים שלום וברכה

'פסח' מלשון 'פה - סח' (ראה לקוטי מוהר"ן תורה מ"ט), ובמה מדבר? בדבור של הודאה, לשון (מלשון שיהא) בפה, לראות ולהתבונן בנסי ה' ולהגיד על כך תודה. אדם מתחיל להתבונן ולגלות איך ששכל רגע ורגע קורה אתו גם חדש.

זה חלק מחג הפסח! לפתח את העינים ולהתחיל להתבונן בנסים שקורים אתי כל הזמן. תודה לך ה' שהוצאת אותנו ממצרים והצלת אותי מלהיות עבד לפרעה, תודה לך ה' שזכית אותי להיות יהודי, תודה לך ה' על עוד יום נפלא שהתעוררתי בבקר ופתחת את העינים, תודה על כל נשימה ונשימה, תודה!

א גוט שבת און א פריילאכן פסח המשגיח נפתלי ביק.

- מזל טוב -

מעומק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתן:

נתן סטולין ג"

לרגל הכנסו לעול תורה ומצוות.

יהי רצון שתזכה לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות.

בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.

מאחלים: ילדי הצדיק.

תקציר: רבי ישעיה התכוון לצאת מן הבית ולבקש מהמפקד שירד מכל הענין של חיפוש הגנב, אך באותו רגע נשמעו דפיקות חזקות בדלת, ולהפתעתו הגדולה נכנס מפקד המשטרה במדיו הרשמיים.

הוא מאשר כאן בכתב, שקבל בחזרה את חפצי הערך, והחזיר לסוחר את המחיר המלא שקבל ממנו, דהיינו סך 2000 זהוב".

"ומי זה חתם על האישור?" שאל הרב בהתרגשות רבה. "יקרא נא בעצמן" "זאב פרוסניצר!"

"שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד!" התפרץ הרב בקריאה קורעת לב, בשכחו לרגע את האורח העומד למולו.

ושוב, בדיוק כמו בבוקר, החזירה קריאה זו לרבי ישעיה את כל שלותו וצלילות דעתו. שתי דמעות בלבד שירדו על זקנו, העידו עוד על התרגשותו הרבה אשר הצליח בינתיים להשתלט עליה.

"הנני אסיר תודה עד למאד, למעלת כבודו - פנה אל המפקד - על טרחתו הרבה למעני. אך אם הוד מעלתו סבור שזאב פרוסניצר שלח את ידו בחפצי הערך שלי, אינו אלא טועה. אין פרוסניצר מוכשר לכך, כשם שאני אינני מוכשר לשלות ידי במלאכת רעי. אני אקרא לו מיד שיבא הנה, אדוני יחקור אותו באופן החמור ביותר ויוכח מיד שהוא חף מפשע, כשם שגם אני משוכנע בזה".

רבי ישעיה נגש אל הדלת אך המפקד נצב בדרכו. "אין ביד כבוד הרב לקרא עכשיו לפרוסניצר. הבחור נמצא כבר מאחורי מנעול וברית. שני שוטרים הוליכו אותו לכלא אשר במגדל העיר, עוד לפני שנכנסתי הנה".

"אם כן, יסלח נא לי הוד מעלתו. נלך לשם שנינו מיד, ונתחיל בחקירתו. הוד מעלתו יוכח תיכף, שנעשתה כאן שגיאה. אני רוצה למנוע את סבלו של איש חף מפשע, ויחד עם זה הנני רוצה למנוע אי נעימות מהמשטרה, על שנחפזה לכלוא איש על לא עול בכפו".

"אל ידאג כבודו לכך. אני מקבל עלי את האחריות המלאה על כך", ענה המפקד בבת צחוק. "באם אני טעיתי הפעם, אתפטר ממשרתי, חטאת האיש כתובה וחרותה לפנינו שחור על גבי לבן, וכיצד נוכל עוד להטיל ספק בזה? ומה שלא תהיה דעתנו על עצם הענין, אין כעת לשנינו כל רשות וכל אפשרות לחקור את הבחור. הוא נמצא כבר ברשות בית המשפט, ורק השופט רשאי לגשת לחקירתו".

"אבל אדוני המפקד", - ענה רבי ישעיה - "כיצד יכול הוד מעלתו לפעול בנגוד להבטחה שנתן לי רק לפני שעות אחדות? האם לא הסכמנו בינינו, שאיש לא ידע מכל הענין, לפני שנפגש עוד פעם? האם לא בקש זאת הוד מעלתו, בכבודו ובעצמו?"

"אינני יכול להבין אותו", השיב המפקד בכעס. "במקום להודות לי על כל אשר עשיתי למענו, בא כבוד הרב אלי בטענות על אשר מלאתי את חובתי במהירות וביתר הצלחה מאשר יכלתי לקוות. ראיתי מחובתי לעצור מיד את הגנב, לבל יתחמק מידינו. כעת נוכל לעשות למענו את כל מה שנמצא לנכון".

המשך בשבוע הבא בע"ה.

המאמר

בשעה קלה זו הפך האדון פון דינגלדיין לאיש אחר. עיניו נוצצו בפראות משונה, וחוטמו האדום העיד על בעליו שבארוחת הצהרים שתה מקצת יין יתר על המידה. כל התנהגותו היתה הפעם בגסות, ולא במדת דרך ארץ, כפי שהתנהג בבוקר.

"אדוני הרב, לא חשבת בודאי שאחזור כה מהר. אבל כבר אמרתי לך פעם, שאף המשטרה עוסקת קצת בקבלה. בקצור, לא רק אוצר הכסף נמצא בידינו. גם את הגנב תפסנו, והוא נמצא כרגע בדרך לבית האסורים".

רבי ישעיה החויר. מרוב התרגשות, צנח על הכסא שעמד מאחוריו. רק בקושי הצליח לשאול: "ומה שמו?"

"תיכף ומיד. ברצוני להודיע קודם לכבודו, איך הצלחנו לסדר את הענין במהירות כזו. אף פעם לא נתקלתי במקרה כה מוזר. הוא לא נתן לי מנוח עד שפענחתי את התעלומה, הכנסתי לתוך הענין את המוכשר ביותר בין שוטרי החרש שלי, את גרידינגר הגבוה, ונתתי לו פקודה לערוך חפוש מדוקדק אצל כל הסוחרים בחפצים ישנים שבסביבה. אמרתי לו שיתחיל בסוחרים הנוצרים ולא ביהודים, כי הייתי בטוח שהגנב לא יעזו למכור את חפצי הרב לאחד מבני דתו. אמנם ידעתי שכלי הכסף והזהב נמצאים שוב במקומם, ואין מה לחפש בחנויות ומחסני הסוחרים. אך מאידך, הייתי בטוח גם כן, שנמצא בכל זאת את עקבות הגנבה בפנקסי הסוחרים וחשבונותיהם. חפצי ערך כאלה נמכרים רק בחשבון

בכתב ובקבלה המלווה רשימה מדויקת. נתתי הוראות לגרידינגר שיחקור בכוון זה, ואף מסרתי לו את רשימת החפצים שערכת לי לפי הפרטים שקבלתי מכבודו".

המפקד המשיך: "האיש חזר אחרי פחות מחצי שעה, והודיע שתפס את הגנב. גרידינגר זה הוא בחור מוכשר ובר מזל. הוא פנה בראשונה אל סוחר העתיקות פראנקטי, ומצא מיד את אשר בקש. יקרא נא כבודו.

ידי רבי ישעיה רעדו. הוא הסתכל כמשתאה בגליון הניר שהמפקד הושיט לנגדו, אך מרוב התרגשות לא עלה בידו לקרא את הכתוב בו.

"כבוד הרב הוא מלומד גדול בתלמוד, ואינו מתמצא ביותר בכתב הגרמני", העיר המפקד, בלחשו בחזרה את הנניר.

"אמנם הכתב אינו ברור ביותר ואף קורא מנוסה יתקשה בו. כנראה, שכליותיו יפרו את הגנב או פחד המשטרה אחז אותו.

מלאכת קוצר | א' ל"ט מלאכות שבת | מליקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

מלאכת קוצר - הגדרת מלאכת קוצר

- הקוצר דבר מן הקרקע, פגון עשבים, או פרות או עלים או ענפים מהאילן, חייב משום מלאכת קוצר.
- האסור הוא בין פאָטש קוצר בכלי, פגון במגל או בספין, ובין פאָטש תולש בידו, חייב.
- המנענע את העץ בכדי שיפלו ממנו פרות, חייב משום קוצר.

2817 ע"א

○ אפילו אם נושך בפיו בפרי המחבר לעץ, הוא גם פן עובר על אסור קוצר.

ע"ה ע"ה

○ ראה בשבת עץ יבש ויש עליו פרות, אסור להזיזם מן העץ.

שם _____ משפחה _____
 ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'.
 הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305
 תשובות בפקס אפשר לשלוח רק עד יום ג'

הלכות

כְּשֶׁאוֹכֵל פְּרִי בְּפִיו כֶּאֱשֶׁר הוּא מְחַבֵּר לַעֲץ,
 הָאִם עוֹבֵר עַל אֲסוּר קוֹצֵר? (ל"ט מְלָאכּוֹת שְׁבֻת)

הזוכה בהגרלה
 נפתלי כץ
 ת"ת נחמת ציון
 כיתה ו' 2

כֶּאֱשֶׁר רַק מְנַעֵנֵעַ אֶת הָעֵץ וְהַפְּרוֹת נוֹפְלִים
 לְבַד, הָאִם זֶה מֵתֵר? (ל"ט מְלָאכּוֹת שְׁבֻת)

כּי מִי שֶׁמְסַתְּפֵל עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְאִפְלוּ אִם אֵינוֹ זוֹכֵה רַק לְהַסְתַּפֵּל בְּסַפְרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּעֵין הָאֵמֶת הוּא יְכוּל לְהֵבִיא הַתְּבוּנָנוֹת אֲמִתִּי בְּלִבּוֹ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ קִדְשֵׁת הַמַּחְשְׁבָה עַל יְדֵי עַצְוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁיִּזְהַר לְקִימָם בְּאֵמֶת וּבַפְּשִׁיטוּת... וְזֶה, "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשְּׁבֻת". שֶׁהוּא פֶּסַח שֶׁכָּל קִדְשָׁתוֹ נִמְשָׁךְ רַק מֵרְאִית פְּנֵי הַצַּדִּיק, כִּי אִזּוֹ לֹא קִבְּלוּ עַדִּין אֶת הַתּוֹרָה. וְעַל כֵּן אִזּוֹ בְּפֶסַח עֵקֶר הַקִּדְשָׁה עֵקֶר הַתְּנוּצָצוֹת הַמַּחִין הַגְּדוֹלִים שֶׁקִּבְּלוּ אִזּוֹ, הַכֹּל הֵיךְ רַק עַל יְדֵי בְּחִינַת רְאִית פְּנֵי הַצַּדִּיק.

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות תפילין הלכה ו)

ספורי חסידי ברסלב

את הפסח בעצמו

פנה אליו מוהרנ"ת

שמע פעם מוהרנ"ת זכרונו לברכה איך שמתאונן אחד מאנשי שלומנו לפני חברו.

על פסח
 יהיה לד?

פסח מתקרב, ואיך
 יהיה לי להוצאות
 החג המרבות.

"אויף פסח וועט
 זיין,
 ווי נעמט
 מען דעם
 פסח
 אליין"!!
 לפסח יהיה,
 אָבֵל אִיךְ לוקחים
 אֶת הַפֶּסַח
 בְּעַצְמוֹ!!

איך זוכים להגיש את
 קדשת ונעם אור הפסח!!

, אָבֵל אִיךְ זוכים לקחת
 אֶת "הַפֶּסַח" בְּעַצְמוֹ!!

חברת תקוני הכללי בשבת
15:30 – 16:30
חברת אבות ובנים בשבת
16:30 – 17:30
חברת תקוני הכללי והלכה בימי החול
16:50 – 18:10

ד"ר סוקנין למוא באנו איתי, קצתה לראתכם הפשיטה.
 תחנות סניף להמריד את ידית המסמכת חרוב נחלת בית 052-7156621
 הייל פריים על העמדת ידית המריד חרוב נחלת בית

חברת תקוני הכללי בשבת
15:30 – 16:30
חברת אבות ובנים בשבת
16:30 – 17:30
חברת תקוני הכללי והלכה בימי החול
16:50 – 18:10

השבוע אף אחד לא זכה לקחת חלק בדבר קדוש זה, אלפי תיקוני הכללי הנאמרים מידי יום על ידי מאות ילדים שנשמעו על זה את הדיבור הקדוש אשר אין למעלה מזה: אשרי חכם לב הלוקח לעצמו זכות נצחית וממשיך עצמו את כל הישועות בגשמיות ובטוח שבזכות תפילותיהם הזכות של תינוקות של בית רבן ה' יתברך ימלא כל משאלות ליבו לטובה.

ל. חדוש השכל, הינו חדוש הנשמה הוא עלידי שנה. כי פשעמחין מתנגעין, אז עלידי השנה הם מתחדשים, ובשעת השנה המחין, הינו הנשמה, באה בתוך אמונה בבחינת חדשים לבקרים רבה אמונתך. לא. ויש כמה בחינות שנה, כי יש שנה בגשמיות שהיא נקח למחין.

גם יש בחינת למוד שהיא בחינת שנה לגבי דבקות הבוהא והוא למוד פשטי אורייתא. ואדם הדבוק תמיד בעבודת הבוהא ונתנגעים המחין שלו מחמת גדל הדבקות, אזי ילמד פשטי אורייתא.

גם יש שנה שהיא בחינת משא ומתן באמונה: וכשעוסק במשא ומתן באמונה אזי המחין, הינו נשמתו, באה לתוך אמונה ונתחדשו שם ונתחדשו מעיפותם וממשיך שכל חדש מאור הפנים.

ועקר הדבר היא האמונה שצריכין לשמר את האמונה מאד: ואז פשעמחין שלו מתנגעים, מתחדש אותם בתוך האמונה עלידי איזה בחינות שנה, הן על ידי שנה בגשמיות בפשיטות: שאז המחין מתחדשין פנראה בחוש, אבל העקר הוא האמונה, שצריכין קדם השנה לקשר עצמו אל האמונה: שזהו בחינת קריאת שמע שעל המטה שקורין קדם השנה, וצריכין לקרותה בכונה כדי לקשר נשמתו ולהכניסה לתוך האמונה בשעת שנה ואזי תתחדש שם בבחינת חדשים לבקרים וכיו פניל, ויזכה עלידי השנה לקבל שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים.

חיי עוה"ר - יע"ו

אנשי הצדיק

והזכיר את אהרן שהיה מקרב ונתרחק, ואחר כך חזר ובה אליו בחל המועד פסח תקס"ט. ענה ואמר אפלו אם עוברים כמה שנים ואינו נעתיק ועולה ממדרגתו למדרגה עליונה ממנה ביראת שמים, רק הוא עומד במדרגתו הראשונה בבתחלה, ואפלו אם הוא גרוע יותר מבתחלה, אם הוא מקרב לצדיק האמתי ההתקרבות בעצמו הוא טוב מאד בלי שעור וערך (ואם לא היה מקרב להצדיק היה גרוע עוד יותר ויותר):

הצדיקים מבקשים את תפקידם, כדאיתא במדרש על פסוק דרכי ציון אבלות, שהם מתאבלים על שפסקו עולי רגלים שהיו עוברים עליהם. וכן אלו בני אדם שהם נוסעים והולכים להצדיק האמת פשח ושלום נפסק אחד מהם ונמנע מלנסע, אזי גם הצדיקים מתאבלים ומבקשים את תפקידם. כי הצדיקים תאבים שישע עוד אהרן עליהם להצדיק האמת. תמה אני איך משליכים חבורה אהובה וחביבה כזו ממה נפשך, אם באותן השנים לא הלכת בדרכי ה' כראוי, בודאי הפסדת מה שהפסדת, ואם היית עובד השם כראוי, הלא טוב היה אם היית מטיל העבדות והיהדות שלך גם כן לתוך השתפחות של החברים האהובים. והיו אחרים יכולין להרחיב ידיהם ולהצליח על ידי העבדות שלך, ויתר מזה להגיד לך מה אני, ומה שהפסדת זה אי אפשר להגיד לך. אם תשע מעתה אז תתחרט על העבר:

כיבוד אב ואם - עובדות והלכות על המצווה החשובה

בזכות הכיבוד וההבלגה
 מספר אברך אב לכמה ילדים: לאחר תקופה של כאבי שיניים החלטתי ללכת לרופא כדי שיעשה לי צילומים ויבדוק אם אני צריך טיפולים. אכן הייתי אצל הרופא וראה שיש לי כמה בעיות משמעותיות ואני זקוק לכמה טיפולים ובתוכם שני עקירות.

הבא לכבד מסייעין אותו
 סיפור קטן ופשוט שמלמד אותנו שמצוות לא מפסידים גם בדברים קטנים כמו הגעה בזמן וכדומה: סיפר מלמד באחד החיידרים בארה"ב שיום אחד בתחילת ההפסקה שעורכת כחצי שעה התקשרה אליו אמו, ובקשה ממנו שיבוא אליה ויפנה לה את השלג מהכניסה לבית כדי שתוכל להיכנס ולצאת ללא קושי.

יום לפני שהייתי אמור להתחיל בטיפול פגשתי את אבי שיחי ברחוב, התחלתי להתעניין בשלומו ובמקום שהשיחה תהיה נעימה וטובה, החל אבי לתת לי מוסר על נקודה מסוימת, וממש לצעוק עלי. הייתה פגישה מאוד מאוד לא נעימה. היה לי המון מה לענות לו ולבוא להגנתי, אבל החלטתי שאני מתאפק ולא עניתי לו אפילו מילה אחת, למרות הקושי העצום. הגעתי הביתה ועמד לי על הלשון לספר בבית על החוויה הלא נעימה שעברתי זה עתה, אבל גם עתה, עצרתי את עצמי בכל הכח ולא אמרתי מילה. חשבתי לעצמי שזה אבא שלי ולא נורא אם נותן לי מעט מוסר, חייב אני בכבודו ויש לי את הזכות והחובה להעריך אותו בכל מצב. כך ב' פעמים באותו היום נשכתי את שפתיי במסירות נפש עבור כבוד אבי. למחרת אני מגיע לרופא השיניים כדי להתחיל את הטיפול, ולאחר הצילומים אומר לי הרופא שעל פניו ניכרו אותות הלם מוחלט "אתה לא צריך טיפול, השיניים שלך בסדר גמור" חד וחלק". הוא היה בהלם אבל אני כלל לא הייתי בהלם, הרגשתי שזהו משום שפעמיים עצרתי את עצמי בכל הכח כדי לכבד את אבי.

היות והדרך מהחיידר לביתה של אמי שתח"י לוקחת רבע שעה, מספר המלמד, לא ידעתי מה לעשות, משום שלא רציתי לאחר לשיעור. שאלתי את המנהל כיצד לפעול, ואמר לי שאני יכול ללכת אבל בתנאי שאחזור בזמן ולא אבטל תורה מתשבי"ר. לאחר הרחור של כמה שניות החלטתי שאני הולך ויהי מה, לקיים רצון אמא, לכבד הורים.

רצתי לבית אמי, פניתי את השלג מהכניסה ועוד הספקתי לעלות ולומר לה 'שלום'. כשהתחלתי לרוץ לחזור לכיוון החיידר ראיתי שנשאר לי חמש דקות, ואם כך כנראה שאני מאחר למרות שכל כך לא חפצתי בכך.

נשאתי עיני למרום ובקשתי מה' שלא אאחר לשיעור. מיד לאחר שהתפללתי על כך נעצר על ידי רכב והנהג שואל לאן אני צריך להגיע, אמרתי לו שאני צריך להגיע לחיידר, ובלי שאלות אמר לי לעלות למכוניתו. הוא לקח אותי לחיידר למרות שפניו היו מועדות לכיוון אחר לגמרי, וכמובן התחלתי את השיעור בדיוק בזמן. ממצווה לא מפסידים!

אחת השאלות במדור 'הליכות' בפנים העלון, היא על ליקוטי עצות מהמדור הזה.

